

oznanilo

Koliko ljudi
vsak dan dela,
da moje življenje
teče urejeno!
Kako vrednotimo
njihovo delo?
Ali znamo reči hvala
za vsakdanje reči?
Bogdan Dolenc

29. nedelja
med letom

leto XII / 2010-21
17. oktober 2021

MESTO OB JEZUSU *Mr 10,35–45*

Evangelij nam razkriva občutljivo človeško ranljivost: ošabnost, ki povzroča razdore. Odlomek iz Markovega evangelija nam je pravkar dal sporočilo, da so s ponižnostjo in razdori imeli težave tudi apostoli. Jezus je šel v Jeruzalem, kjer bo obsojen na smrt, bičan, s trnjem kronan in križan. Apostoli so to dobro

vedeli, saj jim je Jezus že prej to kar dvakrat povedal. Kljub temu so apostoli upali, da bo Jezus spremenil svoj načrt in se prepustil slavi

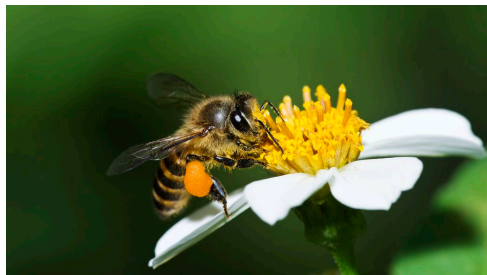

tega sveta, tako da bo postal kralj, ki bo obvladoval vse ljudi. Jakob in Janez, po krvi brata, od Jezusa zahtevata, da bi bila prva in najvišja v nebesih. Še tam bi rada poveljevala drugim. **Prvi razkol v Cerkvi se je tako zgodil pred Jezuso-**

vimi očmi: Janez in Jakob sta se postavila proti drugim desetim apostolom. Šlo je za prva mesta v zboru apostolov: kdo bo večji in pomembnejši od drugih. To je bil boleč začetek zdrah in preprirov v Cerkvi, ki jih povzroča ošabnost. Ko nekdo hoče biti več kot drugi, takrat se prične razkol. Niti demokratičnost in toleranca tega razkola ne moreta odpraviti, zato ker nista dovolj močni, da bi lahko odpravili egoizem. Miselnost tega sveta se je pretihotapila že med apostole in v poznejših stoletjih je ta miselnost dobila svoje zelo jasne izraze v prevladi, v posedovanju (prim. Mr 10,35–45). **Pismo Hebrejcem nam danes v drugem berilu priporoča, naj se trdno držimo veroizpovedi, ker imamo veličastnega velikega duhovnika, ki je šel skozi nebesa, Jezusa, Božjega Sina.** Čeprav brez greha, je bil kakor mi preizkušan v vsem (prim. Heb 4,14–16). **Ne poza-**

bimo, da so nebesa naš cilj, in zato se ne smemo čuditi, da je pot strma in utrudljiva. Vredno je nekaj pretrpeti, da nebesa dosežemo. Kam bomo pa v teh nebesih »posedeni ob Velikem duhovniku« (če jih seveda dosežemo), pa bo jasno šele tam.

Jezus jih je poklical k sebi in jim rekel:
»Veste, da tisti, ki veljajo za vladarje, gospodujejo nad narodi in da jim njihovi velikaši vladajo. Med vami pa naj ne bo tako, ampak kdor hoče postati velik med vami, naj bo vaš strežnik, in kdor hoče biti prvi med vami, naj bo vsem služabnik. Saj tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi on stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge.«
(Mr 10,42–45)

V torek, 20. julija 2021,
je v 81. letu starosti umrl Hanzi Gabriel.
Od njega smo se poslovili
na centralnem pokopališču v petek, 06.08.2021.

Zgodaj se je pokazal glasbeni talent

/ Janko Zerzer za Slovenski spored ORF /

Hanzi Gabriel se je rodil 27. septembra 1940 pri Unčarju v Šentjanžuv Rožu, seveda v kmečki družini. Očeta so poklicali v nemško vojsko, ženo - torej Hanzijevo mamo in njega, dve leti starega fanta, pa so aprila 1942 odgnali v pregnanstvo v Frauenaaurach v Nemčiji. In tam sta životarila do zloma tretjega rajha. Že zelo zgodaj se je pokazal Hanzijevo glasbeni talent. In ko je župnik iskal naslednika za starega organista je seveda prišel do Unčarjevega fanta. Vpisal se je v klavirsko šolo v Rožah in oče mu je celo potem kupil klavir, da je lahko vadil doma. Ko so Salezijanci odprli orglarsko šolo na Kamenu, se je tam izpopolnjeval v instrumentalni glasbi in seveda sodeloval tudi v tamburaški skupini, ki jo je ustanovil dr. France Cigan. Leta 1958 se je vpisal v Celovški konservatorij, kjer je študiral klavir, orgle in harmonijo. Medtem je sodeloval tudi pri tamburaški skupini, ki jo je ustanovil Blaž Singer v Svečah. Ko je v Sveče prenehal prihajati inštruktor iz Slovenije, so

vodstvo kratkomalo povabili 17-letnemu Hanziju, ki se je takoj uveljavil. Ko je leta 1960 dr. Valentin Inzko, nasledil kot predsednik glavnega sveta, Joška Tišlerja, so za funkcijo tajnika Krščanske zveze poiskali in nagovorili Hanzija Gabriela, ki je postal prvi poklicni tajnik te organizacije. Kot tajnik ni sedel v pisarni in čakal na kakšno zaposlitev, temveč je opravljal ogromno organizacijskega in terenskega dela. Redne vaje je med drugim imel s tremi tamburaškimi skupinami in tremi pevskimi zbori, tako, da je imel tudi po šest večerov v tednu zasedenih. Z mladimi pevci Zgornjega in Srednjega Roža je ustanovil Rožanske fante - pevski zbor in na številnih koncertih po raznih južno Koroških krajih nastopal s svojim tamburaškim ansamblom in z Rožanskimi fanti. Leta 1964 je Hanzi odšel na študij na nadaljni Dunaj na dodelku za cerkveno glasbo. Do leta 1966 je še prihajal na Koroško in nasto-

pal s svojimi Rožanskimi fanti. Na Dunaju ni bil le priden študent, temveč se je takoj vključil v slovensko kulturno življenje. Ko so dobili Dunajski Slovenci Pastoralni center na Einsiedlergasse, je tam postal organist in skupaj z župnikom - tudi na Koroškem dobro znanem slaezijancem Štefanom Ferenčakom, ustanovil slovensko tamburaško skupino, pozneje preimenovano v Fermato, v kateri je na začetka sodelovalo 16 mladih Slovenk in Slovencev. Študij na Akademiji za glasbo je začel leta 1964, še istega leta pa je poleg tega postal aktiven tudi kot cerkveni glasbenik v Ottakringu, v tretji največji cerkvi Dunaja. V Ottakringu je služboval celih 18 let. Medtem je z diplomo zaključil leta 1968 cerkveno glas-

bo, dve leti pozneje še kompozicijo in iskal zaposlitev. Bolj ali manj slučajno se je udeležil avdicije v Theater an der Wien, kjer so iskali zborovske pevce za muzikal z Freddy-jem Quinn-om v glavni vlogi. Na licu mesta je bil sprejet in je bil 17 let pevec v zboru ter dostikrat tudi asistent ali namestnik dirigenta. Kot pevec v opernem zboru je do takrat že imel precej izkušenj, saj je kot študent akademije v letih 1964-67, redno nastopal v Staatsoper-i (Državni operi). Leta 1983 so iskali šepetalca v Folksoper-i. Ker so mu za poskusni nastop dali Smetanovo Prodano nevesto, ki jo je praktično poznal na pamet, seveda ni imel težav in je takoj dobil pogodbo za tri leta. Dejansko je tam ostal 27 let, do svoje upokojitve leta 2000.

V torek, 21. septembra 2021,
je v 81 letu starosti umrla Štefka Turk.

Od nje smo se poslovili
v petek, 24. septembra 2021, v župniji Črešnjice.

- *pogrebni govor: Milena Jurgec*
Jesen prestopila je poletja prag in listje nežno rumeni, a v zvoniku tam domačem zvon v slovo zvoni, nasmeh na ustih je zaspal, korak za vedno je zastal ...
- V zadnjih dneh je zvon zvonil vam, spoštovana gospa Štefka Turk, ker je na žalost vaš korak za vedno zastal.
- Vaše življenje se je pričelo 26.

septembra
1940 v Borovju pri Sobjeku, v družini Ribičevih.
Kot dvanajsti otrok ste prijokali v naročje mami Tereziji in očetu Antonu. To je bil zelo negotov čas, saj se je kmalu začela štiriletna vojna, ki je z vsakim

dnem prinašala neprijetnosti in strah, na koncu pa pustila posledice, s katerimi se je bilo potrebno spoprijeti in živeti. Otroci ste kar prekmalu odrasli, saj je bilo potrebno kmalu pomagati delati na domači zemlji, včasih pa še pri sosedih.

- Po končani osnovni šoli ste ostali doma, saj dela ni nikoli zmanjkalo in prav so prišle vsake pridne roke. Vendar pravijo, da človek obrača, Bog pa obrne in tako je vas pot pred 51 leti popeljala v Avstrijo, na Dunaj. V istem času je prišla tja tudi gospa Alojzija Matijevič. Postal sta prijateljici za vedno. Zaposlili ste se v Slovenskem študentskem domu Korotan. Vaša prijaznost in pridnost sta kmalu osvojili srca zaposlenih in stanovalcev. Odlično ste se razumeli in z veseljem opravljali svoje delo. S sodelavcem, gospodom Tonetom Levstekom, ki je bil preko trideset let tudi vaš nadrejeni, sta postala družinska prijateljca. Spoštovala sta drug drugega in gojila pravo prijateljstvo. Prijateljstvo pa se tukaj ni končalo. Ker ste v svojem srcu že od malega nosili vero v Boga in spomin na domačo Marijo Rožnovensko, ste se tudi na Dunaju povezali s skupnostjo Slovencev, ki so hodili k slovenski sveti maši. Tam je bil duhovnik, gospod Matija Tratnjek, s katerim sta tudi stkala prijateljske vezi. Molitev in sveta maša sta bili za vas

pomemben del življenja. Molili ste za svoje sorodnike, še posebej, če so bili v težavah, in vedno izmolili rešitev, zato so vam iz srca hvaležni.

- Bili ste dobrovoljni, zvedavi, srčni, radodarni, natančni, (nikoli niste hoteli biti nikomur nič dolžni), delavni in prijazni, zato vam ni bilo težko v tujini najti teh dobrih prijateljev in ohraniti stike s sorodniki v Sloveniji. Ob rojstnih dnevih ste jih poklicali po telefonu in jim zai igrali na orglice. Radi ste bili v dobri družbi, kjer ste z veseljem zapeli in tudi zaplesali. Za vas je bilo zelo pomembno, da so bili drugi srečni.
- Radi ste se vračali domov, kjer ste bili vedno lepo sprejeti. V hiši nečakinje Minke ste imeli svojo sobico, kjer ste bivali v času dopusta. Sorodniki so vam veliko pomenili. Nečakom ste bili kot druga mama. V njihovih srcih boste ostali zapisani kot zlata ženska. Vedno so vas z nestrpnostjo pričakovali in se veselili vsakega trenutka z vami. Karli in Jožica sta vas vsakokrat odpeljala tudi na svoj dom, kjer ste klepetali, obujali spomine in se veselili vsakega trenutka. Bili ste krstna botra nečakinji Minki ter pranečakinjama Poloni in Sonji in to nalogo ste prevzeli zelo odgovorno.
- Vaše življenje je bilo prežeto z lepimi in težkimi trenutki. Najhujše je bilo, ko se vam je poslabšalo zdravstveno stanje. Na Dunaju vam je zelo

pomagala prijateljica Alojzija. Če je bilo potrebno kaj popraviti ali urediti v stanovanju, vam je pomagal sosed, gospod Galos, njegov sin pa vam je prinašal stvari iz trgovine.

- Verjetno se je bilo malo težko odločiti za vrnitev v domovino, saj ste morali zapustiti okolje, v katerem ste preživeli večji del svojega aktivnega življenja. Toda našli ste dom, in sicer Špesov dom v Vojniku, kjer so poskrbeli tudi za vaše zdravje, kajti v domu opravljajo tudi dializo. Tu ste bili srečni.
- Ker je bilo potrebno urediti "papirologijo", so vam pri tem pomagali gospoda Tone in Matija ter pranečakinja Polona, ki je postala vaša zastopnica. Pri selitvi so vam pomagali gospa Alojzija ter gospoda Tone in Matija, ki sta poskrbela tudi za prevoz in vas v domu tudi obiskala. Brez njih bi se bili težko preselili.
- V domu ste se s svojim načinom komuniciranja takoj priljubili sostanovalcem, ki so se radi družili z vami. Izžarevali ste posebno toplino in prijetnost. Polona je vsak dan po končani službi prihajala k vam, da sta poklepetali, uredili, kar je bilo potrebno, odšli po nakupih in podobno. A to je trajalo samo en mesec in pol.
- V zadnjih dneh ste težko pričakovali svoj 81. rojstni dan. Vse je že bilo dogovorjeno in pripravlje-

no. S sostanovalci bi bili imeli torto, Patrik, na katerega ste bili tako ponosni, ker je igral harmoniko, bi vam bil zaigral. Naslednji vikend pa bi s sorodniki praznovali doma. Plan je bil izdelan do podrobnosti. A samo plan. Realizacija pa je postala nemogoča, saj so po Vašo dušo nepričakovano prišli angeli, da jo pospremijo v večnost. Za sostanovalce, sorodnike in prijatelje je to bil šok. Tako veliko stvari bi si si še želeli povedati, a se več ne da.

- Spoštovana gospa Štefka! Beseda HVALA je verjetno premalo za vse dobro, kar ste v svojem življenju naredili za ljudi, s katerimi ste bili povezani. Ob vašem slovesu nečakom Minki z Alojzjem, Karliju z Majdo, Jožici z Jožetom in Toniju s Klavdijo, pranečakom Poloni s Patrikom in Luko ter Sonji s Petrom, Marcelom in Mariso, Maši, Urški, Tamari z Matejem, Mateju z Lili in malim Anejem, Katarini z Miho, Veroniki, Ani in Kristini, ostalim sorodnikom, prijateljem gospodu Tonetu z družino, gospodu Matiji in gospe Alojziji ter sostanovalcem izrekam iskreno sožalje in sočutje. Vam, spoštovana gospa Štefka, pa želim miren počitek tukaj pri Rožnovenski Mariji, v Božjem objemu, kjer se boste veselili srečne večnosti, še naprej molili za najdražje in jih vodili s svojo ljubeznijo.

Jezus je marsikatero misel in željo svojih učencev postavil na glavo.

Tako dela tudi v današnjem evangeliju.

Jakob in Janez bi rada postala največja med apostoli. Jezusa nagovarjata, naj bi ju v svojem kraljestvu posadil enega na desnico in drugega na levico, torej na prvi in najvišji dve mesti.

Jezus je vsem skupaj povedal, da so njegovi pogledi na prva mesta drugačni. Pri narodih in njihovih veljakih res prevladuje pojmovanje, da so prvi in največji oni, ki sedijo na vladarskih prestolih.

Na Jezusovo desnico in levico ne vodi nobena druga pot razen tiste, po kateri gremo z roko v roki in se med seboj podpiramo. Na sedežih poleg Jezusa bomo skupaj z drugimi – ali nas pa tam sploh ne bo.

SVETE MAŠE

NEDELJA, 17.10.2021

29. nedelja med letom

8.00 za + Marjeto Koležnik

9.30 za + Franca Madjar

NEDELJA, 24.10.2021

30. nedelja med letom

8.00 za zdravje

9.30 za + iz družine Gredar

NEDELJA, 31.10.2021

31. nedelja med letom

9.30 za + Marjeto Koležnik

PONEDELJEK, 01.11.2021

VSI SVETI

8.00 za + Ludvika Lesjak

9.30 za + Georga Oswald

Mir srca je zavest, da je
tvoja preteklost blagoslovljena,
kakršna koli je že bila,
če si poklical nad njo
Božje usmiljenje.

(Alojz Rebula)

Vsakdo je poklican,
da naredi nekaj
ali da postane nekdo,
za kar ni poklican nihče drug.

(John Henry Newman)

*Saj tudi Sin človekov ni prišel,
da bi mu stregli, ampak da bi on stregel ... (prim. Mr 10,45)*

ZA SLUŽENJE

Jezus, daj mi plemenito srce, da ti bom bolje služil.

Močno srce, da bom iskal visoke cilje, ne povprečnih izbir.

Požrtvovalno srce za delo,

da bom gledal v njem poslanstvo in ne breme.

V trpljenju veliko srce,

da bom dober vojak pred svojim križem

in čuteč Cirenejec za križe drugih.

Veliko srce za svet, razumevanje za njegove krhkosti,

pa nedotakljivost za njegove ideje in mike.

Veliko srce za ljudi, zvesto in pozorno,

zlasti pa uslužno srce,

predano malim in ponižnim.

Srce, ki ne bo zagledano vase, ki se bo vedno opiralo nate,

srečno v služenju tebi in bratom, Gospod,

vse dni mojega življenja.

Vedno smo v Božjih rokah.

Preizkušnja

ni nikoli tako velika,

da ne bi mogli zaupati

v Božjo pomoč.

Bog je naš Oče in ve,

česa potrebujemo.

(Janez F. Gnidovec)

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

**Ste se danes
že nasmejali?**

Zakaj pustiti ženski zadnjo besedo? Ker je vsaka zadnja moška beseda začetek novega pogovora.

Profesor vpraša študenta medicine pri izpitu: »Kaj morate najprej ugotoviti, ko vas pokličejo h kakemu bolniku?« »Njegov naslov!«

Policist Miha je vprašal svojega sodelavca: »Katerega smo danes?« »Danes nismo še nobenega.«